

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

ΤΟΥ Κ. ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

..... Η ΣΚΟΥΦΙΑ .....

Β'.
(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

"Όπως έγραφα και στο προηγούμενο φύλλο, ο Γκίνης στο σπίτι του οποίου συγκεντρωθήκατε στάς Σέρρας και περνούσαμε ενόχληση τις ώρες μας, ήταν αγαθός άνθρωπος και κάλλιστος φίλος. Συχνά τα βράδια μάζ διηγείτο διάφορες περιπέτειές του, με τον βασιλέα Κωνσταντίνο, ο οποίος δούλας πήγαινε στάς Σέρρας, έμενε στο σπίτι του. Διατηρούσε μάλιστα ο Γκίνης απειραχτή τη κάμαρη στην οποία κοιμότανε ο Βασιλιάς, με τις ιδιαίτερες κολώνιες και τα σαπούνια, που μεταχειριζότανε ο Κωνσταντίνος.

'Ο Τουκαλιανός καθάσσης νόμιζε πως νειρεύεται!...

Στην κάμαρη αυτή ύπνυχε ένα μεγάλο ξύλινο κρεβάτι, λευκοβαμμένο, χωρίς στρώμα και με λευκές κουβέρτες.
— 'Ο Βασιλιάς δεν κοιμάται ποτέ σε μαλακό κρεβάτι, μάς έλεγε ο Γκίνης. Έβλε στρατιώτης—Βασιλιάς.

Μάζ διηγήθηκε ακόμα πως ένα βράδυ έχασε τον ύπνο του, γιατί κάποιος ύπνωτος Σερραίος του έλεγε ότι τη νύχτα αυτή έπυροκατό να δολοφονηθή ο Βασιλιάς.

'Ο Βασιλιάς κοιμόταν την ώρα αυτή ήσυχος στο λευκό κρεβάτι του, στο σπίτι του Γκίνη. 'Οσάκις έμενε ο Βασιλιάς σπίτι του, ο Γκίνης έπαινε την οικογένειά του και πήγαιναν να κοιμηθούν σ' άλλο σπίτι, αφήνοντας στο δικό του το ύπνρητικό προσωπικό για να υπηρετή τον Μεγαλειότατο.

"Όταν ο ύπνωσιτής του έκαμε τη φρονηρή αυτή αποκόλιψη, θα ήταν η ώρα δέκα περιμένει. 'Ο Γκίνης όμως σηκώθηκε άμεσως, έφρεξ έξω και άνασταίωσε 'Αστυνομίες, Διοικήσεις, Χωροφυλακή, Νομάρχη και Εισαγγελείες. 'Η αρχές Σερρών νόμιζε έβαιαν τί συμβαίνει, κάνουν συμβούλιο.

Από πού ο κίνδυνος κατά του Βασιλέως; 'Ο Γκίνης θυμήθηκε τότε ότι είχε έναν Τουκαλιανό καθάσση στην Τραπεζα, τον οποίο είχε αφήσει με το άλλο προσωπικό στο σπίτι του.
'Ο καθάσσης σίγουρα θα σκότωνε το Βασιλέμη!...

"Όταν τότε η έποχή της επαναστάσεως των Βοσκειοπειρωτών κατά των Τουκαλιανών και η άνακηρυξής της Βοσκειών 'Ηπειρών, Αιτωνών, Συναετών κ' Αρβανιτών δεν μάζ έχονταν.

Τρέχει λοιπόν ο Γκίνης σπίτι του, ζήτησε τον καθάσση και τον παραδίδει σε δύο χωροφύλακες για να τον μεταφέρουν έξω των Σερρών.
'Ο καθάσσης νόμιζε ότι νειρεύονταν. Δεν ήθελε να πιστέψη ούτε την άλλη μέρα ακόμα, ότι είχε ζήτηγός.

Εντομεταξύ το συμβούλιο των αρχών εξεκολλούθησε.
— Μήπως τον δηλητηρίασανε το Μεγαλειότατο, λέει ένας δικαστικός.

— Μορξ αυτό δεν τ' σκεφτήκαμε, λέει κ' ο Γκίνης.
Και τρέχουν όλον έν σώματι στο σπίτι του.

Έκει ο Γκίνης, σιγά-σιγά και προσεκτικά, για να μη ζήτηγηση το Βασιλέμη, ζήτησε όλον το προσωπικό, καλεί και μερικούς στρατιώτες και εκεί, υπό την επίβλεψή τους και την παρουσία όλων των αρχών, βάζει τις ύπνρητικές να πλύνουν όλους τους τεντζερέδες και τα υφώγια του σπιτιού, να χύσουν όλα τα νερά και ν' αλλάξουν καθατί, το οποίο ύπνυχος και ο, τι υποδοχός να μεταχειριζόταν ο Βασιλιάς; τ' ην άλλη μέρα.

'Εφρες δέ δικούς του άνηθώπους ο Γκίνης για να φτάσουν το πρωί το γάλα, το τσάι, και τον καφέ του Βασιλέως.
— Κι' έπειτα...

'Η ύπνρητικές έπλυναν τα τεντζερέδια υπό φρουράν!

τα; ρωτάμε το Γκίνη.
— Τι έπειτα;
— Τι έγινε έπειτα;
— Ποιός; 'Ο Βασιλιάς; ... 'Εσώθη!
— 'Όχι ο Βασιλιάς.
— 'Αλλά ποιός;
— 'Ο ύπνωσιτής.
— 'Από τη φασαρία μας και την ταλαιπωρία μας, δεν λάβαμε καιρό να... δειρούμε!...

***
'Εκει λοιπόν, στο φιλόξενο σπίτι του Γκίνη μαζενόταν ο καλός κώμος των Σερρών, οι άνωτεροι υπάλληλοι και ανά περνούσε ή ώρα άλλο έπαιξαν χωριά κ' άλλο εκύπταζαν εκείνους που έκαζαν.

'Εγώ ήμουνα από τους δεύτερους.
'Αμα έφτανε ή ώρα δώδεκα, μεσάνυχτα, καληνύχτις κ' έφηνεγα. 'Επήγαινα στο χάνι, όπου μ' έπεριμενε ο μπαρμπα-Γιάννης, έλαιφρανε τα άλογα, καθάλιεκαμα και δρόμο για το Σιδιρόσκατρο, όπως λέγεται το Δεμίω—'Ισάω έλληνικά!...

"Όταν τότε μάζ άνησχη περίοδος εισβολών κοιμητήσαν και έντατικής δράσεως των Βουγλαρομακεδόνων.
'Όταν στά 1914.

Οι Βουγλαροι έπαιναν στο 'Ελληνικό και ληληταόσαν άγροούς όλοκληρούς... κρημιών, τα όποια συνακεκαζαν μάζ τους ή κλέβανε όλοκληρές δουβακοχηγές, τις όποιες κουβαλούσαν εκείθεν των Βουγλαρικών συνόρων, πράγμα που σκότωζε το Μέραζχο Σερρών.

Καθώς δέ εινε όλη ή επαρχία Σιδιρόσκατρον σύνορα, ήμερα δεν περνούσε χωρίς να σημειωθή και κάτι με τους κοιμητήσαντες, είτε συμπλοκή με δικά μας αποσάματα, είτε εκδήλητες τού Βουγλαρων κατά των ιδικών μας χωριών. Τότε δολοφονήθηκε κ' ο 'Αγγελής, ένα καλό παλιγκάρι από το Κίρτσου, από άπροσεκτη ένέργεια των δικών σου την προκόλιψη. Γίνόντουσαν τέλος τόσο συχνά φόνου στά μέρη αυτά, ώστε ή περισσότερες γυναίκες των χωριών ήταν χήρες!...

"Όλη αυτή την κίνηση την έμαθαινε από τους χωροφύλακες ο μπαρμπα-Γιάννης, και για τοούτο, σε κάθε νυκτερινή μας έκδρομή, είτε από το Δεμίω—'Ισάω στάς Σέρρας, είτε από τας Σέρρας στο Δεμίω—'Ισάω, έμωτζοριζε, μοχημορούζε και βλαστημούζε: κοιμητοήσαν!

— Γεννήκαμε κοιμητήσαντες τών... κοιμητητήσαν!

—.....
— Θά μάζ περάσανε, όσοι μάζ βλέπουμε, για ζωτικά!...

—.....
— Σάν παλαβοι γριζόουμε τις νύχτες.

Τα περισσότερα από τα λόγια του αυτή έκανα πώς δεν τ' άκουγα καιά.

— Τι λές, μπαρμπα-Γιάννη; Μόνως σου μιλάς ή με το άλογο; τον ρωτούσα τέλος.

— Τι νύ πώ;... 'Εγυρε το πέταλο και τ' άλογο κοιτουσάινε!...

— Τι νύ πώ;... Της νύχτας τα κωμόματα τα βλέπει ή μέρα και γέλαε!

— Και γιατί δεν έφτανες το πέταλο κ' την ήμερα;

— Μήπως ήμερα ότι θά γεύουμε;

— Μά, αφού στο ελα...
— Νόμισα πώς τάλεγες σ' άστεία!... Ποιός φανταζόταν πώς θα γνοίξουμε στα περϊοορα της νύχτας, έδώ στις έρημιές!

— Πρώτη φορά εινε που φεύγομε τέτοια ώρα από τας Σέρρας;

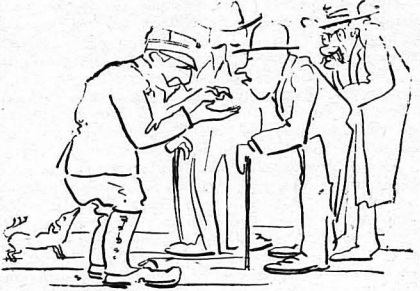
— Ναι, δέν σου λέω, μά νόμισα ότι θά... μάγαμε μωσά! ΣΤΟ ΠΡΟΣ ΕΚΕΣ: Τό τέλος.

"Όλες ήσαν χήρες!...

Σάν παλαβοι γριζόουμε τις νύχτες...

"Όλες ή αρχές συνήλθανε σε συμβούλιο...